

РЕШЕНИЕ

№ 2841

гр. София, 24.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 02.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1253** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 10, ал.6 от Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД).

Образувано е по жалба на Т. В. К., подадена чрез адв. А. М., срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-О/6952/03.01.2019г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., в частта относно определените начална дата и период за изплащане на месечна помощ на основание чл.8д, ал.8 от ЗСПД и по чл.8д, ал.1 от ЗСПД.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед и връщане на преписката на дирекция „Социално подпомагане“ – О., със задължителни указания за началната дата на изплащане на месечната помощ на основание чл. 8д, ал. 1 и ал. 8 ЗСПД. Жалбоподателката поддържа, че месечната помощ по чл. 8д, ал. 8 ЗСПД следва да бъде определена от 01.08.2017 г. до 31.07.2018 г., а помощта по ал. 1 – от 01.08.2018 г. до 31.08.2021 г. Счита, че ако експертното решение на ТЕЛК е било правилно и не се налагало да бъде обжалвано пред НЕЛК, жалбоподателката е щяла да има техническата възможност да подаде заявлението за отпускане на месечната помощ още през месец август 2018 г. В жалбата са изложени мотиви по същество, че така издадената заповед противоречи на целта на закона. В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ О., чрез процесуален представител, в съдебно заседание и в депозирано писмено становище излага

аргументи за неоснователност на жалбата. Поддържа, че заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби, а твърдяната от жалбоподателката възможност за по-ранно подаване на заявлението, е изцяло хипотетична.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С Експертно решение № 1635 от 15.08.2018 г. на ТЕЛК /л. 11 от делото/, на Д. М. А. – дете на жалбоподателката, е определена степен на увреждане 65 % с чужда помощ за срок от 3 години – до 01.08.2021 г.

Решението на ТЕЛК е обжалвано пред НЕЛК с жалба, подадена от Т. В. К. в качеството на родител и законен представител на Д. М. А. /л. 13 от делото/.

С Експертно решение №0443 от 28.11.2018 г. на НЕЛК /л. 18 от делото/ е отменено решението на ТЕЛК относно степента на увреждане и датата на инвалидизиране. Определен е краен процент вид и степен на увреждане 100 % с чужда помощ, поради необходимостта от допълнителни грижи за бита и комуникацията по НМЕ/2018 г. Определен е срок на чуждата помощ – 3 години и дата на инвалидизиране – 11.02.2017 г. Срокът на чуждата помощ е потвърден – 01.08.2021г.

На 18.12.2018 г. жалбоподателката подала Заявление – декларация за отпускане на месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане по чл. 8д ЗСПД с вх. № 6952/18.12.2018 г. /л. 28 от делото/, въз основа на което е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № ЗСПД/Д-С-О/6952 от 03.01.2019 г. на директора на Д“СП“ – О., с която е определена месечна помощ за детето Д. М. А. по чл. 8д, ал. 1 ЗСПД – месечна помощ за родители, когато отглеждат деца с трайни увреждания в размер на 465 лв. и срок на изплащане от 01.12.2017 г. до 30.11.2018 г., и месечна помощ на родители, когато отглеждат деца с трайни увреждания по чл. 8д, ал. 1 ЗСПД, в размер на 930 лв., със срок на изплащане от 01.12.2018 г. до 31.08.2021 г.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 23.01.2019 г., видно от приложеното на л. 32 от делото известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, в изискуемите от закона форма и съдържание, при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът по същество е относно материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона

Условията за предоставяне на месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане до 18-годишна възраст и до завършване на средното образование, но не по-късно от 20-годишна възраст, са уредени в чл. 8д ЗСПД и Глава трета "а" „Месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане“ на Правилника за прилагане на ЗСПД.

Съгласно чл. 8д, ал. 1 ЗСПД месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане до 18-годишна възраст и до завършване на средното образование, но не по-късно от 20-годишна възраст, се предоставят на родители (осиновители), когато отглеждат деца с трайни увреждания, независимо от доходите на семейството, при условие че детето живее постоянно в страната и не е настанено за отглеждане извън

семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето. Месечните помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане целят да подпомогнат семействата в отглеждането на децата с трайни увреждания в семейна среда и тяхното социално включване и се предоставят за задоволяване на основните и специфичните поради увреждането потребности на децата с трайни увреждания, както и за осигуряване на грижа и подкрепа в домашна и семейна среда за децата с определени 90 и над 90 на сто вид и степен на увреждане или степен на трайно намалена работоспособност, които се отглеждат от семействата по ал. 1 (ал.4 и ал.5).

Съгласно чл. 8д, ал. 7 месечните помощи по ал. 1 и 2 се отпускат от началото на месеца, през който е подадено заявлението-декларация, до изтичането на срока, определен в експертното решение на ТЕЛК/НЕЛК. Според 8д, ал. 8 месечната помощ по ал. 1 се отпуска от 1-во число на месеца, през който е определена датата на инвалидността в експертното решение на ТЕЛК/НЕЛК, но не повече от една година назад, считано от месеца на подаване на заявлението-декларация, ако то е подадено в тримесечен срок от датата на решението, като размерът на помощта за периода преди подаването на заявлението-декларация е 50 на сто от размера на помощта, определен по реда на ал. 3 за съответната година.

Според чл. 24а, ал. 1 ППЗСПД лицата, които имат право на месечни помощи по чл. 8д от Закона за семейни помощи за деца, подават заявление декларация по образец, утвърден от министъра на труда и социалната политика, до директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящ адрес, към което се прилагат лична карта - за справка и експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК. Според ал. 4 (в приложимата редакция - ДВ. бр.79 от 3 Октомври 2017г.), месечните помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане се отпускат от първо число на месеца, през който е подадено заявлението декларация с необходимите документи и са налице условията по чл. 8д от Закона за семейни помощи за деца, с изключение на случаите за деца, реинтегрирани в биологичните си семейства или настанени в семейство на роднини, близки или в приемно семейство по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето, в които отпускането на помощта е от първо число на месеца, следващ месеца на настъпване на събитието.

В случая заявлението за отпускане на месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане по чл. 24а ППЗСПД е подадено на 18.12.2018 г., в тримесечен срок от издаването на решението на НЕЛК (28.11.2018 г.), с което е определена по-висока степен на увреждане и по-ранна дата на инвалидизация - 11.02.2017 г. С Решението на ТЕЛК от 15.08.2018 г. обаче е определен 65 % степен на увреждане с чужда помощ, т.е. и с двете решения е определена степен на увреждане над 50%, а съгласно §1, т. 6 ДР на ЗСПД "дете с трайно увреждане" е дете/лице до 20-годишна възраст с определени 50 и над 50 на сто вид и степен на увреждане или степен на трайно намалена работоспособност. Следователно още с първото ТЕЛК решение, с което е определена степен на увреждане над 50 на сто, е признато и удостоверено, че Д. М. А. отговаря на условията за отпускане на месечна помощ за отглеждане на дете с трайно увреждане. Предвид диференцираните суми, които се полагат според определения вид и степен на увреждане, е предвидено и обжалване на решението на ТЕЛК пред НЕЛК, което в случая е сторено. Упражняването на процесуалните права и конкретно на правото на обжалване обаче, при положение, че същото е било основателно и в резултат на него не само е потвърдено наличието на степен на увреждане над 50 на сто, а същата е увеличена до 100%, и е определена по-ранна дата на инвалидизиране, не може да води

до неблагоприятни последици за правоимащите лица, в случая – до лишаването им от месечна помощ за периоди, за които те са отговаряли на условията. Това би било в противоречие със специалните цели, които си поставя ЗСПД в чл. 8д, ал. 4 и ал. 5. В този смисъл е Решение № 13997 от 15.11.2018 Г. по адм. д. № 6294/2018 г., VI отд. на ВАС, според което „Забавянето на освидетелстването не може да има за последица лишаване родителя на детето от месечната помощ, защото, ако още с първото си решение ТЕЛК бе определила 56 % степен на увреждане, каквото като краен резултат определя НЕЛК, и ако ЕР на ТЕЛК бе съобразено с медицинските критерии, посочени в решението на НЕЛК, то тази помощ щеше да бъде отпусната от 01.06.2017 г., което в съответствие с приложимия материален закон и неговата цел“. Отнесено към процесния случай, ако ТЕЛК бе съобразил решението си с медицинските критерии изначално и бе постановил един законосъобразен акт, нямаше да е налице необходимост от обжалването му и същото щеше да влезе в сила. ЕР на ТЕЛК е издадено на 15.08.2018 г. и независимо че едва с решението на НЕЛК е определена окончателно степента на увреждане, и в двата случая тя е над 50 %, поради което е било налице право за отпускане на исканата помощ още от 15.08.2018г. НЕЛК е отменил ЕР на ТЕЛК по отношение признатата степен на увреждане, като и по двете решения тя е над 50%, но в случая по-високо определения от НЕЛК процент има отношение към размера на помощта (виж. чл. 8д, ал. 3 вр. чл. 62, ал. 15 т. 1 и т. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България), но не и към правото такава да бъде получена. В случая, независимо че заявлението е подадено през м.12.2018 г., правото на семейна помощ за отглеждане на дете с трайни увреждания е било налице още към момента на постановяване на решението на ТЕЛК. Възможността заявлението да бъде подадено през м.8.2018 г., при правилно определяне вида и степента на увреждане, действително може да се приеме за хипотетична, в каквато насока са доводите на ответника, и да зависи от активното поведение на жалбоподателката, но следва да се има предвид, че последната няма интерес да пропуска този срок и няма разумна причина да не се приеме, че при правилно произнасяне на ТЕЛК заявлението е щяло да бъде подадено своевременно, както това е сторено след произнасянето на НЕЛК. В случая, спазването на тримесечния срок спрямо ЕР на НЕЛК следва да се отъждестви със спазване на срока и спрямо ЕР на ТЕЛК.

При това положение помощта по чл. 8д, ал. 1 ЗСПД следва да се отпусне от 01.08.2018 г. до 31.07.2021 г., а помощта по чл. 8д, ал. 8 ЗСПД – от 01.08.2017 г. до 31.07.2018 г. Оспорената заповед противоречи на целта на закона, поради което следва да бъде отменена. На основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да се изпрати на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., за ново произнасяне съобразно посочените в настоящото решение мотиви.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Т. В. К. Заповед № ЗСПД/Д-С-О/6952/03.01.2019г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О..

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., за ново произнасяне

в съответствие с дадените в настоящото решение указания за тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно на основание чл. 10, ал. 6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: